

Ένας εντυπωσιακός «Μεγαλοπρεπής κερατάς»

stosanidi.blogspot.com/2020/01/blog-post_19.html

Κριτική της Βικτωρίας Ιωσηφίδου

Ένα σκηνοθετικό θαύμα είναι ο Μεγαλοπρεπής κερατάς, ένα κρεσέντο σκηνοθεσίας, μια εξάισια στημένη παράσταση. Η Ελεάνα Τσίγλη μετά τη μεγάλη επιτυχία του «Ποιος σκότωσε το σκύλο τα μεσάνυχτα» αναλαμβάνει να σκηνοθετήσει το έργο αυτό του Φερνάν Κρομλένκ και σκηνοθετεί με έμπνευση και πάθος την κάθε λεπτομέρεια, καρέ καρέ, σκηνή σκηνή, γεμίζοντας ιδανικά το χώρο.

Ο υιόπαντρος Μπρούνο λατρεύει τη χαριτωμένη νεαρή σύζυγό του Στέλλα και της πλάθει τα εγκώμια. Μα ο υπερβολικός θαυμασμός του και η τελειότητα με την οποία την έχει στο μυαλό του σύντομα τον οδηγεί σε σκέψεις αρρωστημένης ζήλιας. Αυτή η εξάισια γυναίκα, σίγουρα γίνεται αντικείμενο του πόθου και άλλων αντρών και σίγουρα τον απατά. Ο Μπρούνο κατακυριεύεται από δαίμονες και οδηγείται στον παραλογισμό. Σύντομα την προκαλεί ακόμη και την υποχρεώνει να τον απατήσει. «Για να μην αμφιβάλλω για την πίστη σου ας είμαι βέβαιος για την απιστία σου». Η σύζυγός του αποφασίζει να τον υπακούσει για να μην τον κακοκαρδίσει. Πού θα καταλήξει άραγε αυτό;

Ο Φερνάν Κρομλένκ γράφει το έργο στα 1920. Ο ιδιόρρυθμος συγγραφέας πλάθει μια φάρσα, μια κωμικοτραγωδία με επίκεντρο μίαν ανατρεπτική ηθική που φτάνει στα άκρα και ταραίζει τα νερά. Έτσι είναι συνήθως όλοι οι ήρωες του, καθώς απολαμβάνει να διεισδύει στους χαρακτήρες του, στα βαθύτερα σκοτεινά σημεία τους, τα πάθη και τους πόθους τους, αποκαλύπτοντάς τα με έντονη σάτιρα, ειρωνεία και σαρκασμό.

Δε λείπουν όμως και τα λυρικά ποιητικά στοιχεία στο έργο αυτό. Εντυπωσιακός είναι ο έντονα ποιητικός λόγος στα σημεία που ο ερωτευμένος Μπρούνο πλέκει τα εγκώμια της συζύγου του και της ομολογεί τον έρωτά του. Κάθε σημείο του σώματός της, κάθε κίνησή της τον εμπνέει. Αναζητά και βρίσκει όλα τα επίθετα και όλες τις παρομοιώσεις του κόσμου για να εκφράσει το θαυμασμό και τον ενθουσιασμό του. Αυτά τα εξάισια σημεία του κειμένου συχνά συνοδεύονται από ευχάριστη μουσική που τα αναδεικνύει ακόμη περισσότερο.

Το κόκκινο βελούδινο φόρεμα της Στέλλας με το οποίο εισέρχεται στο κέντρο της σκηνής την κάνει να ξεχωρίζει σαν μια μοναδική παπαρούνα σε πράσινο λιβάδι. Και πράγματι είναι μοναδική. Ανεβαίνει και κατεβαίνει τη σκάλα, κουνιέται και λυγιέται, λικνίζεται χορεύει και περπατάει και καταφέρνει να γίνεται και οπτικά το επίκεντρο που σε όλη την διάρκεια του έργου κλέβει τις εντυπώσεις.

Η Ελεάνα Τσίχλη σκηνοθετεί με πραγματική προσήλωση και έμπνευση λαμβάνοντας ένα μεγάλο σε διάρκεια κείμενο με υπόθεση μεν, που όμως θα μας κούραζε αν έλειπαν οι δικές της διεισδυτικές παρεμβάσεις. Αναλαμβάνει την συνολική απόδοση αλλά και κάθε ηθοποιό ξεχωριστά και όλα μοιάζουν να είναι ενορχηστρωμένα τέλεια. Σκηνικό, κοστούμια, φώτα, μουσικές, θέσεις, κινήσεις των ηθοποιών, αλληλεπίδραση και ερμηνείες με όλα τα εκφραστικά μέσα αλλά και έντονη σωματική κίνηση. Αποτέλεσμα μια εξαιρετική παράσταση.

Ο Γιώργος Στάμος στο ρόλο του Μπρούνο, καταφέρνει έναν ερμηνευτικό άθλο δίνοντας ρεσιτάλ ερμηνείας. Σχεδόν σε όλη τη διάρκεια της παράστασης βρίσκεται πάνω στη σκηνή καταθέτοντας τον εαυτό του ψυχή τε και σώματι. Ένα αστέρι γεννιέται!

Η Ευσταθία Λαγιοκάππα στο ρόλο της Στέλλας, ενσαρκώνει με κέφι αλλά και περιστασιακή αμηχανία τη σύζυγο του Μπρούνο Στέλλα, πείθοντας μας πως είναι ένα άβγαλτο κορίτσι της επαρχίας, γίνεται το επίκεντρο και μας κερδίζει με την σωματική της κίνηση.

Ο πάντοτε εξαιρετικός Νικόλας Μαραγκόπουλος στο ρόλο του Εστρυγκό διεκπεραιώνει άριστα την αποστολή του, πλάθοντας μια γνήσια κωμικοτραγική φιγούρα που εκφράζεται κυρίως με το πρόσωπο και τα μάτια, καθώς παραμένει σιωπηλός στο μεγαλύτερο μέρος της παράστασης.

Μοναδικός ο Θανάσης Ραφτόπουλος στο ρόλο του Γελαδάρη. Απολαυστικός δήμαρχος ο Παναγιώτης Παπαϊωάννου, πειστικός κόμης ο έμπειρος Δημήτρης Σιακάρας, κερδίζει τις εντυπώσεις ο Χρήστος Διαμαντούδης στο σύντομο ρόλο του άντρα από την Οσκέρκη, συνεπής η Έφη Δρόσου στο ρόλο της παραμάνας, συμπαθητικός ο Πέτρος που ενσαρκώνει ο Γιώργος Δημητριάδης, με ιδιαίτερο στυλ ο Νίκος Ορτετζάτος στο ρόλο του Τρελο- Ζερώ. Ένας άψογος ερμηνευτικά θίασος!

Εντυπωσιακό το σκηνικό του Κωνσταντίνου Σκουρλέτη, μια τεράστια μεταλλική κατασκευή με μοντέρνα φιλοσοφία και διαμορφωμένες στο μπροστινό του μέρος κατάλληλες εστίες όπου εξελίσσονται οι σκηνές. Ξεχωρίζει η μεταλλική κορνίζα που δημιουργείται, πίσω από την οποία γράφουν πάμπολλες εικόνες. Το σκηνικό διαθέτει ακόμη βάθος και ύψος, μια σκάλα καθώς και άλλα στοιχεία που εξυπηρετούν λειτουργικά ή συμβολικά. Συμπαθητικά και τα κοστούμια.

Αξίζει να αναφέρουμε τέλος τους εξαιρετικούς φωτισμούς που επιμελήθηκε ο Νίκος Σωτηρόπουλος και την όμορφη μουσική για την οποία υπεύθυνος ήταν ο Θεόδωρος Αμπατζής.

Ο «Μεγαλοπρεπής Κερατάς» είναι μια εντυπωσιακή παράσταση στημένη με έμπνευση, ζήλο και ταλέντο, προσεγμένη στην κάθε λεπτομέρεια!! Να την δείτε οπωσδήποτε!!

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ:

Μετάφραση: Έφη Γιαννοπούλου, Σκηνοθεσία: Ελεάνα Τσίχλη, Σκηνικά-κοστούμια: Κωνσταντίνος Σκουρλέτης, Μουσική: Θοδωρής Αμπαζής, Κίνηση: Σοφία Παπανικάνδρου, Φωτισμοί: Νίκος Σωτηρόπουλος, Μουσική διδασκαλία: Παναγιώτης Μπάρλας, Βοηθός σκηνοθέτη: Ελένη-Μαρίνα Τζιγερτζή, Βοηθός σκηνογράφου-ενδυματολόγου: Έλλη Ναλμπάντη, Φωτογράφιση παράστασης: Τάσος Θώμογλου, Οργάνωση Παραγωγής: Αθανασία Ανδρώνη

*Β' βοηθός σκηνοθέτη (στο πλαίσιο πρακτικής άσκησης): Μαρία Τέτου

*Β' βοηθός ενδυματολόγου-σκηνογράφου (στο πλαίσιο πρακτικής άσκησης): Λυδία Λευκοπούλου

Παίζουν: Μελίνα Αποστολίδου (Φλοράνς, η Γειτόνισσα), Γιώργος Δημητριάδης (Πέτρος), Χρήστος Διαμαντούδης (Ο Άντρας από την Οσκέρκη), Έφη Δρόσου (Ρομανί, η Παραμάνη), Ευσταθία Λαγιάκα (Στέλλα), Νικόλας Μαραγκόπουλος (Εστρυγκό), Μαρία Μπαγανά (Κορνελί, η Γειτόνισσα), Νίκος Ορτετζάτος (Τρελό-Ζερώ), Παναγιώτης

Παπαϊωάννου (Δήμαρχος), Θανάσης Ραφτόπουλος (Γελαδάρης), Δημήτρης Σιακάρας (Κόμης), Αλκιβιάδης Σπυρόπουλος (Χωροφύλακας), Γιώργος Στάμος (Μπρούνο)
Άντρες του χωριού: Γιώργος Δημητριάδης, Χρήστος Διαμαντούδης, Νίκος Ορτεζάτος, Δημήτρης Σιακάρας, Αλκιβιάδης Σπυρόπουλος

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ: στο ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ από 17-1-2020

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ: στο Β